

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35Ek/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118206502
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6118206502.7

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, Sulany 243, 951 25 Hruboňovo, IČO: 45 741 905, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s.r.o., so sídlom Martina Granca 3, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821, proti povinnému: A. C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. F. XXXX/XX, XXX XX R., právne zast. Advokátska kancelária VIS LEGIS s.r.o., Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 47 728 949, o vymoženie 1 716 eur a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Jana Dobiašová, so sídlom Námestie Sv. Martina 9, 908 51 Holíč, IČO: 42 400 651, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného voči výroku II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 35Ek/64/2018 zo dňa 24.02.2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania súvisiacich so sťažnosťou oprávneného podanou voči rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 35Ek/64/2018 zo dňa 24.02.2021

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 24.02.2021 rozhodnutie, ktorým vyslovil, že povinný nemá nárok na náhradu trov konania v súvislosti s rozhodovaním o podanom návrhu na zastavenie exekúcie (výrok I.) a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť povinnému trovy konania v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti voči uzneseniu sp. zn. 35Ek/64/2018 vydaného Okresným súdom Banská Bystrica dňa 29.10.2019 vo výške 59,84 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia (výrok II.) Rozhodnutie odôvodnil tak, že uznesením zo dňa 29.10.2019 súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2019. Nakoľko si povinný v návrhu na zastavenie exekúcie doručenom súdu dňa 15.03.2018 nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby neuplatnil, vyšší súdny úradník o nich nerozhodoval. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia v súvislosti s podanou sťažnosťou voči uzneseniu zo dňa 09.11.2018, povinný si ich v sťažnosti uplatnil (s uvedením „v plnom rozsahu“), pričom bol právne zastúpený advokátskou kanceláriou. Povinnému ako úspešnému účastníkovi exekučného konania preto vyšší súdny úradník priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 59,84 eur, vychádzajúc pri tom z ustanovení § 199a ods. 2 Exekučného poriadku a § 10 ods. 2 a § 13a ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Za tarifnú hodnotu, z ktorej sa určuje základná sadzba tarifnej odmeny advokáta podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. sa v tomto konaní považuje istina, ktorá predstavuje sumu 1 716 eur. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta za 1 polovičný úkon právnej služby je 40,66 eur. Celková výška trov právneho zastúpenia za 1 polovičný úkon právnej služby za vyjadrenie k sťažnosti tak predstavuje sumu vo výške 59,84 eur (základná sadzba tarifnej odmeny vo výške 40,66 eur + 1 x režijný paušál za rok 2018 vo výške 9,21 eur + DPH).

2/ V zákonom stanovenej lehote podal oprávnený voči výroku II. rozhodnutia, ktorým mu bola uložená povinnosť uhradiť trovy oprávneného, sťažnosť. Uviedol, že súd zastavil exekúciu (pôvodne povolenú) z jediného dôvodu a to, že rozhodcovské uznesenie nemôže byť exekučným titulom, teda nie preto, že by súd vyhovel námietkam - dôvodom, ktoré povinný uviedol vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie (nedostatok právomoci rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/75/2017, neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, resp. žiadal od exekučného súdu vykonať meritórny prieskum rozhodcovského konania). Povinný nemal na zastavení exekúcie oprávneného žiadnu zásluhu a preto nebol z hľadiska procesného práva vôbec úspešný vo svojich tvrdeniach. Preto navrhol, aby Okresný súd Banská Bystrica prostredníctvom sudcu napadnuté uznesenie vo výroku II. zrušil.

3/ Povinný nepovažoval tvrdenie oprávneného, že na zastavení exekúcie nemá podiel, za pravdivé. Povinný hájil svoje práva a uviedol súdu množstvo dôvodov, pre ktoré má aj naďalej za to, že malo byť toto konanie zastavené, a to napriek tomu, že z dôvodu procesného nedostatku na strane oprávneného sa nimi súd ďalej nezaoberal. Poukázal na ustanovenie § 256 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, sp. zn. 7MCdo 4/2010, ktorý v ňom uviedol: „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre ...nedostatok podmienok konania, ...). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniel“. Procesné pochybenie na strane oprávneného z dôvodu nedoloženia riadneho exekučného titulu a na jeho podklade zastavené exekučné konanie akceptuje aj oprávnený v sťažnosti. Navyše, ako bolo vyjadrené napríklad v náleze Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 05.11.2008, spis. zn. I.ÚS 2862/07, „základní zásadou, která ovládá rozhodování o náhradě nákladů civilního sporného procesu, je zásada úspěchu ve věci... V této zásadě se promítá myšlenka, že ten, kdo důvodně bránil své subjektivní právo nebo právem chráněný zájem, by měl mít právo na náhradu nákladů, jež při této procesní činnosti účelně vynaložil, proti účastníku, jenž do jeho právní sféry bezdůvodně zasahoval“. Vzhľadom na vyššie uvedené povinný žiadal, aby súd sťažnosť oprávneného zamietol, uznesenie v napadnutej časti potvrdil a priznal povinnému náhradu trov konania v plnej výške.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 240 CSP sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

7/ Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9/ Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

10/ Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

11/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, zákonný sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a konštatoval, že bola podaná včas, avšak nie je dôvodná.

12/ V exekučnom konaní je koncepcia povinnosti náhrady trov uloženej oprávnenému (či už voči súdnemu exekútorovi alebo voči povinnému) postavená na princípe jeho zavinenia. V zmysle ustanovenia § 199d ods. 2 Exekučného poriadku má povinný nárok na náhradu trov konania v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. V exekučnom konaní oprávnený nesie objektívnu zodpovednosť za to, že exekučný titul je počas celej exekúcie spôsobilým titulom. Túto zodpovednosť nemožno v rámci exekúcie preniesť na niekoho iného. V prejednávanej veci je nesporným, že zastavenie exekúcie zavinil oprávnený, pretože súdu nepredložil spôsobilý exekučný titul, čo potom možno považovať za dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať (obdobne viď uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 13.05.2014, sp. zn. IV. ÚS 278/2014). Z procesného hľadiska teda zavinil zastavenie exekúcie a preto je povinný v zmysle § 199d ods. 2 Exekučného poriadku nahradiť povinnému trovy, ktoré mu vyšší súdny úradník napadnutým uznesením priznal. Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

13/ V súvislosti s podanou sťažnosťou oprávneného voči výroku II. rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka zo dňa 24.02.2021 si oprávnený trovy právneho zastúpenia neuplatnil, pričom povinný žiadal priznať plnú náhradu trov konania. Predmetom napadnutého uznesenia a sťažnosti voči nemu nebolo rozhodnutie o zastavení exekúcie ako také, nárok na náhradu trov konania v súvislosti so sťažnosťou voči uzneseniu o trovách preto povinnému v zmysle § 199d ods. 2 Exekučného poriadku ani nemohol vzniknúť. Z uvedených dôvodov sudca o trovách tohto sťažnostného konania rozhodol tak ako je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia, t.j. žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu takýchto trov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (